

Full diocesà

22 de maig del 2016

p5 —Manresa: 50 anys de Sant Pere Apòstol

p6 —La Sagrada Família tindrà missa dominical

Mare de Déu de Gresolet

Aquesta imatge de la Mare de Déu, del segle XIII, es troba encimbellada damunt de l'arbre de Jessè, del segle XVII. Representa l'arbre genealògic de Crist des de Jessè (Isaïes), pare del rei David, fins a Jesús. En el Nou Testament la profecia d'Isaïes diu: «Sortirà un plançó del tronc de Jessè, i un plançó de les seves arrels brollarà» (Is 11, 1). Aquesta representació, força inusual a casa nostra, ha estat representada en alguns gran conjunts iconogràfics destinats a l'exaltació de Maria. D'aquestes mateixes característiques cal destacar també la Immaculada de la parròquia de Santa Maria de Verdú, obra d'Agustí Pujol.

Aquesta imatge és originària del santuari de Gresolet, als peus de la muntanya del Pedraforca i envoltada pel bosc de Gresolet, considerat paratge natural d'interès nacional. L'edifici, de grans dimensions, està compost per l'església i l'antiga hostatgeria que acollia els pelegrins. Actualment amb l'esforç de les diverses institucions implicades s'està intentant la restauració d'aquest important monument. Des de fa uns quants anys la imatge de la Mare de Déu es conserva a l'església parroquial de Sant Martí de Saldes. La festa del santuari, al voltant del 8 de setembre, festa de les marededús trobades, coincideix amb la davallada dels ramats que baixaven dels prats d'estiu.

«Quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat...»

Santíssima Trinitat / Cicle C

Lectura del llibre dels Proverbis

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

(8,22-31)

Salm responsorial

Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!

(Salm 8)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dóna esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

(5,1-5)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Es-

perit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

(16,12-15)

«Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu»

Trinitat divina. Mística i litúrgia d'una celebració

Josep Molist i Rifà, prev.

Acabat el cicle pasqual, la festa de la Santíssima Trinitat ens porta a contemplar i adorar el Misteri inefable de Déu, després que l'Església ha celebrat la vinguda de l'Esperit Sant, Aquell que ens ha conduït "cap al coneixement de la veritat sencera" (evangeli). Així ho afirma en el *Liber Sacramentorum* el qui fou arquebisbe de Milà, el cardenal Ildefons Schuster quan explica que aquesta festa litúrgica, introduïda pel papa Joan XXII en temps del cisma d'Avinyó, va ocupar el lloc del diumenge de l'octava de Pentecosta.

L'admiració en el món oriental per la saviesa inspirà en l'autor del llibre dels Proverbis aquest relat autobiogràfic de la Saviesa divina, nascuda -per dir-ho parafrasejant el símbol de la fe-, "abans dels segles". La segona lectura, presa de l'interludi paulí de la carta als romans, ens posa novament davant la dialèctica del misteri del temps: entre el ja sí de la redempció, i l'encara no de la glorificació: El temps de l'Església. En aquest sentit, l'arquebisbe Bruno Forte afirmarà que l'Església és icona de la comunió Trinitària.

L'evangeli, ens retorna al discurs del sopar pasqual, per focalitzar la tercera persona de la Divina Trinitat, l'Esperit Sant: Ell guiarà l'Església. Sant Bernat, amb l'estil al·legòric, comentant el llibre del Càntic dels càntics, evoca el misteri Trinitari a partir de la imatge del bes: L'Esperit Sant és el bes que uneix al Pare i al Fill. L'ànima humana necessita, al seu torn, l'enteniment i la voluntat, els dos llavis per acollir el bes. Perquè el coneixement és el fruit de la saviesa, mentre que l'amor és el fruit de la virtut.

La imatge

Clau de volta amb la Santíssima Trinitat (circa 1380).

En l'acció amorosa de Déu envers la humanitat entrelluquem l'esclat de vida de la seva intimitat. Déu és una comunitat càlida de tres persones en la més perfecta unitat. Jesucrist, el Fill estimat del Pare, ha estat enviat al món per amor. Exaltat a la glòria, ha vessat l'Esperit Sant en el cor del poble creient. I l'Esperit manté viva la memòria i la presència del Senyor perquè, coneixent Déu, participem de la seva vida.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

23 dilluns

— Sant Desideri, bisbe, (†608)
— Sant Florenci, màrtir (†548)
I Pere 1,3-9 / Salm 110 /
Marc 10,17-27

24 dimarts

— Maria Auxiliadora
I Pere 1,10-16 / Salm 97 /
Marc 10,28-31

25 dimecres

— Sant Beda, el Venerable, prevere i doctor de l'Església, (673-735)
— Sant Gregori VII, papa (1020-1085)
— Santa Maria Magdalena de Pazzi, religiosa (1566-1607)
I Pere 1,18-25 / Salm 147 /
Marc 10,32-45

26 dijous

— Sant Felip Neri, prevere, (1515-1595)
I Pere 2,2-5.9-12 / Salm 99 /
Marc 10,46-52

27 divendres

— Sant Agustí de Canterbury, bisbe (†605)
— Sant Juli, màrtir (†311)
I Pere 4,7-13 / Salm 95 /
Marc 11,11-26

28 dissabte

— Sant Lanfranc, bisbe (†1089)
Judes 17,20-25 / Salm 62 /
Marc 11,27-33

29 diumenge El Cos i la Sang de Crist / Cicle C

— Sant Just, bisbe (s.VI)
Gènesi 14,18-20 / Salm 109 / 1
Corintis 11,23-26 / Lluc 9,11b-17

50 anys de la parròquia de Sant Pere Apòstol de Manresa

Redacció

L'11 d'abril de 1966 el bisbe Ramon Masnou va signar el decret d'erecció d'una nova parròquia a Manresa, que entrava en vigor el dia 1 de maig. Aquest decret era resultat del treball de quatre anys, que havia començat quan un grup de veïns va rebre l'encàrrec de valorar i treballar per la creació d'una nova parròquia. En la fotografia veiem el terreny on ara hi ha el temple parroquial, amb el seu responsable, Mn. Pere Campàs i Bonay. El passat 1 de maig, Mons. Romà Casanova va presidir la missa d'aniversari, acompanyat del rector actual, Mn. Ramon Donada, i després de la missa es va inaugurar un

mural, obra de Jaume Gubianes, i una exposició de fotografies de la vida parroquial. En l'eucaristia hi intervingué Josep Ballonga, membre del grup promotor de la parròquia, i al final els Tirallongues (castellers) van aixecar un pilar a l'interior del temple. Avui dia 22 la parròquia celebra la festa parroquial. El dimecres 29 de juny, festa de Sant Pere, hi haurà missa a les 19,00 i conferència a les 20,00 amb el títol «De les esglésies dels anys seixanta a les del primer quart del segle XXI», amb Francesc Comas i Francesc Riera, SI. I el diumenge 3 de juliol, missa a les 12, concert i pisolabis dins les festes de barri.

Obres a les Germanetes dels Pobres de Vic

Les obres de remodelació de l'edifici de la casa de les Germanetes dels Pobres de Vic s'han iniciat fa uns quants dies. El projecte passa per adaptar l'equipament a la normativa sanitària i per millorar les condicions de qualitat de vida que necessiten els avis. En concret, es reformaran les habitacions, l'amplada dels espais i l'equipament dels serveis sanitaris de la residència. El projecte té un pressupost de 7,5 milions d'euros. Els treballs duraran dos anys.

El projecte sobrepasa totalment les escasses possibilitats econòmiques de la congregació per a cobrir-ne l'import. Les Germanetes dels Pobres són una entitat benèfica sense ànim de lucre que, com a entitat privada, no pot rebre subvencions de l'administració. La majoria dels seus ingressos provenen de donacions de particulars i simpatitzants.

Des de la congregació és fa una crida als ciutadans perquè ajudin a finançar el projecte: donatius al compte corrent ES5921003098312100350936.

**Any Sant de la
Misericòrdia:
guanya el Jubileu a
la catedral de Vic**

**Horari diari de
confessions:
matí, de 10 a 12 h;
tarda, de 5 a 7 h.**

Noves pintures a l'església parroquial de Castellolí

Redacció

El propassat dia de l'Ascensió del Senyor, diumenge 8 de maig, el nostre bisbe Romà va visitar la població de Castellolí en ocasió de la seva festa major. Abans de començar la missa solemne, i acompanyat del vicari, Mn. Eduard Flores, va inaugurar i beneir les noves pintures del presbiteri de l'església.

L'autor de les pintures és Josep Guixà, reconegut pintor metèric i artista local. En les pintures sobre guix i difuminades s'hi poden observar múltiples elements i s'hi entreveu la Santíssima Trinitat: Déu Pare, a la dreta el Fill, i la força de l'Esperit Sant, que dona vida des del sagrari.

Les pintures s'han pogut dur a terme gràcies a l'Ajuntament de Castellolí. Us convidem a contemplar el «rostre de la misericòrdia», paraules utilitzades pel senyor bisbe en la benedicció, que es deixa entreveure en aquestes pintures.

Jubileu de la catequesi

El 7 de maig va tenir lloc a la catedral el jubileu de la catequesi de l'arxiprestat de Vic. Infants, pares i catequistes, juntament amb alguns rectors, s'aplegaren per entrar per la porta santa, celebrar la missa presidida pel senyor bisbe i un berenar compartit al claustre. Fou una trobada arxiprestal molt reeixida, tant pel nombre de participants, com per la participació dels infants en els cants, com per la presència activa de pares i catequistes. Un bon moment per a compartir en aquests dies en què molts nens combregaran per primera vegada.

La Sagrada Família tindrà missa dominical abans d'acabar l'any

Redacció

La Junta Constructora de la Basílica de la Sagrada Família es proposa que abans d'acabar l'any es digui missa cada diumenge en el temple. És una de les propostes per a enfortir la dimensió litúrgica de la basílica d'Antoni Gaudí. L'acabament de l'edifici de la sagristia també ha permès d'obrir un nou espai centrat en l'obra litúrgica d'Antoni Gaudí; un recorregut sota el nom de «El camí de la litúrgia», que es pot veure a la part del claustre que envolta la nova sagristia.

Esteve Camps, president delegat de Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família, ha guiat *Catalunya Religió* per aquest nou espai, que exposa alguns elements litúrgics dissenyats per Gaudí. Des de la nova sagristia explica com aquest recorregut enforteix la dimensió religiosa que es vol oferir al visitant del temple. Però quan s'acabin les obres del paviment que ara hi ha en marxa, la voluntat és que cada diumenge se celebri una missa a l'altar major de la basílica.

L'educació integral (també sexual) dels fills, segons el Papa

Amoris laetitia - Síntesi de Ràdio Vaticana (IV)

El setè capítol de l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia* està tot dedicat a l'educació dels fills: la seva formació ètica, el valor de la sanció com a estímul, el pacient realisme, l'educació sexual, la transmissió de la fe i, més en general, la vida familiar com a context educatiu. És interessant la saviesa pràctica que transparenta en cada paràgraf i sobretot l'atenció a la gradualitat i als petits passos que puguin ser compresos, acceptats i valorats.

Hi ha un paràgraf particularment significatiu i pedagògicament fonamental en el qual Francesc afirma clarament que l'obsessió no és educativa, i no es pot tenir un control de totes les situacions per les quals podria arribar a passar un fill. Si un pare està obsessionat per saber on és el seu fill i per controlar tots els seus moviments, només buscarà dominar el seu espai. D'aquesta manera no l'educarà, no l'enfortirà, no el prepararà per a afrontar els desafiaments. El que interes-

sa sobretot és generar en el fill, amb molt amor, processos de maduració de la seva llibertat, de capacitació, de creixement integral, de conreu de l'autèntica autonomia.

Notable és la secció dedicada a l'educació sexual, titulada molt expressivament «Sí a l'educació sexual». Se sosté la seva necessitat i se'ns pregunta si les nostres institucions educatives han assumit aquest desafiament en una època en què es tendeix a banalitzar i a empobrir la sexualitat. Aquesta part de l'educació ha de realitzar-se en el context d'una educació a l'amor, a la recíproca donació.

Es posa en guàrdia davant l'expressió «sexe segur», perquè transmet l'actitud negativa cap a la finalitat procreativa natural de la sexualitat, com si un possible fill fos un enemic del qual cal protegir-se. Així es promou l'agressivitat narcisista en lloc de l'acolliment.

L'article

La força d'un somriure

Josep Maria Rovira Marsal

Una persona travessava, amb una certa freqüència, un peatge d'autopista. Quan ho feia pel pas manual, la seva actitud no diferia gaire de quan ho feia per l'automàtic. Allargava la mà amb els diners, una altra mà els agafava i li deixava el canvi. Esperava el llum verd i engegava. Un dia que hi havia una cua espectacular, en arribar a la garita, va donar les monedes i, mirant-se l'empleat, va dir tot somrient-li: «Molta feina, oi?» L'altre, assentint amb un gest, li va tornar el somriure. Quan, dies més tard, van coincidir de nou, l'empleat el va reconèixer i, des d'aleshores, se saluden com vells amics.

Sí, la força d'un somriure i el que representa és molt gran. Res més atractiu que aquest gest, que en diverses circumstàncies és capaç d'expressar solidaritat, comprensió i pau. Si fóssim més conscients d'això, no seríem tan avars amb els nostres somriures,

A la nostra llar, el somriure ha de ser moneda de canvi habitual. És una arma educativa d'una força extraordinària, que els pares no utilitzem, de vegades, amb prou profusió. El somriure calma, anima, estimula, acosta, tonifica, alegra... elements, tots ells, necessaris per a una apropiada tasca educativa.

No podem arribar a casa amb cara de pomes agres. L'educació necessita un clima amable i jovial, que no vol pas dir superficial o permissiu i que és el que permet trobar-se de gust i multiplicar l'esforç per fer bé les coses. L'educació trista talla les ales.

No es tracta d'anar per la vida ensenyant les dents com en un anunci de dentífric. Somriure és quelcom més. És un gest que es fa, també, amb la mirada. No és un detall de poca importància. És una manifestació externa d'alguna cosa que es guarda dins el cor. És un gest de l'ànima.

No sempre surt espontàniament. Però, quan un es proposa somriure, es proposa alguna cosa molt gran que el fa canviar per dintre, li eixampla el cor i li augmenta la capacitat d'afecte i solidaritat. Hi surt guanyant ell i els qui estan al seu entorn.

Portant el somriure a la nostra llar, hi guanyarem tots: pares i fills.

El llibre

En mi jardín interior

Mar Pérez Jiménez

PPC, 13 euros. Aquest llibre és un projecte d'interioritat i d'educació espiritual i emocional per a l'etapa d'Educació Infantil. La interioritat permet treballar els elements propis de la intel·ligència espiritual, permetent així la preparació del terreny perquè la proposta cristiana tingui arrel i profunditat.

La proposta que s'ofereix en aquest llibre, a més d'aportar exercicis adequats a les edats compreses dins l'Educació Infantil, presenta una estructura coherent i organitzada, adaptada a diferents moments, que aconsegueix la consecució dels objectius previstos. És a dir, està totalment integrada en el ritme de l'educació d'aquesta etapa i, cosa encara més important, està avalada per l'experiència pràctica de diversos anys a l'aula. Heus aquí, doncs, un projecte que aborda de forma sistemàtica i global la interioritat en l'etapa d'Educació Infantil.

Glossa

Preguem pels qui preguen per nosaltres

Romà Casanova, bisbe de Vic

El diumenge que segueix la Pentecosta se celebra la festa de la Santíssima Trinitat. És la mirada agraïda de la comunitat cristiana al misteri fontal de la nostra vida i la nostra salvació. En tot el cicle litúrgic l'Església proclama la glòria de Déu únic en la trinitat de persones: el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. I just en aquest diumenge de mirada agraïda i de glorificació de Déu som convidats a posar la mirada en aquells homes i dones que des del claustre lliuren la seva vida a la recerca de Déu, per mitjà de la pregària i la vida comunitària; són els qui anomenem contemplatius.

Farem bé en aquesta jornada de pregar per aquells que preguen per nosaltres. De fet, la jornada d'aquest diumenge és anomenada *Pro orantibus*. Certament, la vida dels contemplatius té la seva arrel més profunda en el convenciment de la importància de la pregària. És la certesa —evidentment, des de la sola i pura fe— que la pregària és el camí més recte per a fer el món segons la voluntat de Déu. Perquè, què és la pregària sinó entrar en la voluntat de Déu? El qui prega de veritat no pot voler res més que el que Déu vol. I el que el Senyor vol és la salvació del món. En l'Església Déu suscita homes i dones que

visquin aquesta radicalitat de voler ser del tot per al Senyor en la vida amagada als ulls del món, però ben oberta a tota l'Església i a la humanitat per tal que la salvació de Déu arribi a tots els cors.

A la nostra diòcesi tenim cinc monestirs de monges contemplatives. En diferents carismes avancen en la fidelitat al Senyor. El seu camí és fet de pregària profunda, de vida comunitària fraternal, de penitència generosa. La seva meta és ser una ofrena plaent al Senyor amb el cor ple d'amor a Déu i als germans. La fidelitat als carismes rebuts els ajuda a anar alliberant el seu cor de totes les imperfeccions que impedeixen la llibertat de la donació plena. L'amor és l'essència de tota vida cristiana. L'amor en la vida en el claustre es manifesta en el servei als germans i en el lliurament ple al Senyor, en l'abandonament a la seva voluntat.

Tots els qui formem la nostra Església diocesana hem d'agrair al Senyor el do de la vida contemplativa entre nosaltres. En la jornada *Pro orantibus* hem de pregar per la seva fidelitat plena al do rebut. Preguem perquè el Senyor susciti entre nosaltres cors joves que vulguin escoltar la crida a lliurar-se a aquesta vida per a bé de tota l'Església.

